

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 23-án.

Máté evangéliuma 10. rész 7. verse: „Menjetek el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa!”

Kedves Testvéreim!

Azt hiszem, hogy nyugodtan kimondhatom: nem szeretünk feladatokat kapni. Feladatot elvállalni természetesen szeretünk. A kedves elfoglaltságunkban benne lenni, azt természetesen szeretjük. De ha más ad ki nekünk feladatot, akkor az ellen tudat alatt, a zsigereinkből jövően tiltakozunk. A gondolatainkban ilyenkor valami olyan van, hogy ne ő akarja már nekünk megmondani, hogy mit tegyünk. Mindegy, hogy az az „ő” éppen egy tanár, a szülő, a testvér, egy felnőtt, a főnökünk, vagy Isten. Ne szóljon bele az életünkbe. Emiatt pedig keressük a kibúvókat is, hogy ne kelljen elvégeznünk a kijelölt feladatot. Ha túl sok a dolgunk, akkor azt mondjuk, hogy ez úgysem fér bele, nincsen időnk. (Néha akkor is ezt mondjuk, hogyha semmi feladatunk nincsen...) Ha elfáradtunk, és akkor jön valaki valami újabb tevékenység ötletével, akkor pedig kimondjuk, hogy nincsen már ehhez energiánk, nincsen ehhez kedvünk.

Hogyha most ezek után azt mondom, hogy Jézustól mi a mai napon kaptunk egy feladatot, akkor biztosan mindenki azt mondja, hogy ezt nem akarom. Túl nehéz, nincsen időm, nincsen erőm, hagyjon engem békén! De ha azt mondom, hogy Jézus megfogalmazza, hogy miként tudok értelmes életet élni, hogy miként tudom minden napomat úgy formálni, hogy abban ne a szenvedés, a nehézség, a küzdelem legyen az elsődleges, akkor lehet, hogy érdekesebbé válik mindez. Itt ugyanis nem feladatról van szó, hanem küldetésről. Megváltónk ugyanis egy nagyon rövid mondattal küldte el a tanítványait. „Menjetek el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa”.

Amikor végiggondoltam, hogy mit is mond itt Jézus, akkor rögtön kérdések fogalmazódtak meg bennem. Mi is pontosan ez a kérés? Mi a mennyek országa? Miért ránk bízta ezt, akik még itt a földön élünk? Nem lenne egyszerűbb, ha mindenféle csoda venné körül az életünket, és abból tudnánk mi a mennyek országa? Most nem fogok ezekre a kérdésekre válaszolni, mert nagyon-nagyon messze vezetnének, viszont beszélek arról, hogy mit jelent ez: közel jött a mennyek országa.

Az biztos, hogy rendkívül fontos üzenet. Amikor Keresztelő János prédikált a pusztában, akkor ugyanezt fogalmazta meg. Aztán amikor Jézus kezdte meg a küldetését, akkor Ő is ezt mondta. És ezt bízta rá a tanítványokra. Közel jött a mennyek országa. Az üzenet nem új. Sőt, igazából ismétlés. Amikor pedig azon gondolkodunk, hogy ez a mi feladatunk is, akkor ezt kell tudatosítani. Mi csak ismételjük azt, amit előtünk mondtak, hirdettek már mások is. Vannak azonban olyan dolgok, amiknek az ismétlés kifejezetten jót tesz. Ha elmondjuk a másoknak, hogy „Szeretlek”, vagy „Fontos vagy nekem”, vagy éppen kimondjuk „Ügyes vagy”, „Ezt jól csináltad”. A bátorítást, a dicséretet, a pozitív üzenetet nem lehet elégszer ismételni. Ugyanilyen bátorító és pozitív üzenet fogalmazódik meg itt is. Közel jött a mennyek országa.

Ebben ugyanis benne van az, amit nem tudunk elégszer elmondani. Isten lépett először. Nem mi futottunk és nem mi jelentkeztünk, hogy szeretnénk a mennyek országát. Nem nyomultunk, nem lobbiztunk, nem tepertünk, hogy ez kell nekünk, mert enélkül nem élet az élet. Nem is tudtuk, hogy ez jó nekünk. Ezért kellett Istennek közel jönni. Ezért kellett Jézus Krisztusnak megszületni. Sőt, ki kell mondanom azt is, amit nem szívesen hallunk, de attól még igaz. Alapból nem tudjuk, hogy jó az Isten közelsége, mert a bűn ezt hiteti el velünk. Azt súgja az a belső hang, hogy még jobb is az Isten nélkül. De aki már próbálta, hogy mit jelent Istennel együtt élni, az mindenki tudja, hogy ez jó. Tudja, hogy építő, erősítő, bátorító a Mindenható jelenléte. Ezért fontos ez az üzenet: Közel jött a mennyek országa!

Fontos kiemelnem, hogy a menny jött közel. Jézus nem földi dolgokról beszél. Nem azt mondja, hogy majd itt lesz a földön valami mennyei. Nem a gazdagság és nem a jólét jött közel. Nem az élvezetek jöttek közel. Nem a tudás jött közel. A mennyek országa érkezett el. Az az ország, amiben Isten maga van jelen. Ahol teljesen Ő az Úr, és ahol semmilyen más hatalom nincsen jelen. Így fogalmaztam meg magamnak, hogy a mennyek országa az Isten terepe. Ez jött el közel hozzánk.

Akciófilmekben szokott lenni olyan titkos szoba, ahova csak az az ember tud belépni, akinek az ujjlenyomatát, a retináját és a hangját is felismeri a rendszer. Oda nem léphet be más, csak az, akit ő oda beenged. A mennyek országa ugyanilyen. Oda nem léphet be más, csak Isten, és akit Ő oda beenged. Aki hisz Jézus Krisztusban, és Őt követi. Akinek felismeri a retináját, a hangját és az ujjlenyomatát a mennyei rendszer. Az léphet be a mennyek országába, akinek a szemében Krisztus fénye van, akinek a hangjában Krisztus szólal meg, és akinek a kezén ott van Krisztus lenyomata.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 23-án.

Túrmezei Erzsébet foglalta össze, hogy mit is jelent a mennyek országa szerint átformálódott élet. „Mindig mosolyog és szeretve szolgál, | tekintetében távol fény ragyog. | lényéből már a menny nyugalma árad. | El sose fárad. || Megsérteni semmivel nem lehet, | hisz nincsen benne kit megsérteni, | nincs énje. Földhöz nem köti már semmi. | Kész hazamenni. || Nincsen neve. Krisztus nevében él. | Krisztus kezének csendes eszköze. | Krisztus lényének visszasugárzása: | Hűséges mása. || Ím, itt a minta. Áldó két kezed, | én Mesterelem, vezesse hát a vésőt! | Fájjon, ha fáj, én kegyelmedet zengem. | Készíts el engem!” (Túrmezei Erzsébet: A minta)

Menjete el és hirdessétek: közel jött a mennyek országa. Az tudja hirdetni, aki már benne él. Aki itt a földön úgy folytatja minden napját, hogy ennek megfelelően formál át mindent! De akkor hogyan is hirdessük? Hogyan mondjuk el ezt? Természetesen szavakkal, hiszen így tett Jézus, Keresztelő János és a tanítványok is. Természetesen cselekedetekkel, hiszen így tett Jézus és a tanítványok is. Természetesen az egész lényünkkel, a kisugárzásunkkal, a magatartásunkkal, a viszonyulásunkkal. A mennyek országa ott jelenik meg, ahol nem csak bennünk van jelen Krisztus, hanem körülöttünk mindenben. Ahol azt érezzük, hogy jó itt lenni, hogy szeretnénk még maradni, ahol kimondjuk, hogy nem akarok innen hazamenni.

Van az evangéliumokban egy történet, amikor Jézus felment egy hegyre három tanítványával, és ott megjelent Mózes, meg Illés. Amikor fent voltak, akkor egy hangot is hallottak a mennyből: „ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok”. Biztos, hogy ott és akkor jelen volt a menny. Ott volt Jézus Krisztus, ott volt a Mennyei Atya hangja, ott voltak azok, akik már a mennyei világból tértek vissza, és Péter megszólalt. Jó nekünk itt lenni. Építsünk három sátrat, egyet Jézusnak, egyet Mózesnek, egyet meg Illésnek. Kimondta Péter, hogy maradjunk itt. Sőt kimondta azt, hogy ez annyira jó itt, hogy minden mást is hajlandó feláldozni. Jó ott lenni, ahol a mennyek országa van.

Azt pedig tisztázzuk, hogy a mennyek országa nem ott jelenik meg, ahol minden patyolattiszta, és minden egyenesen áll, mert sokszor az ilyen terep inkább a mesterséges kialakításnak a jele, és nem a szereteté. Nem ott jelenik meg a mennyek országa, ahol mindig minden jól sikerül, mert itt a földön ilyen úgyszem lesz. Ott jelenik meg a mennyek országa, és ott hirdetik a mennyek országát, ahol emberek tudnak együtt örülni a másikkal minden irigység nélkül. Ahol az emberek tudnak együtt szomorkodni anélkül, hogy abba lesajnáló gondolatok keverednének. Ahol a fegyelmezés nem bántás, ahol a kötelességek teljesítése nem kényszer, ahol azt éljük meg, hogy igazán szabadok vagyunk.

Menjete el és hirdessétek: közel jött a mennyek országa. Amikor ezt hirdetjük, akkor a világ legjobb dolgáról beszélünk. A mennyek országa ugyanis az a hely, ahol elfogad minket a mi Istenünk, úgy ahogyan vagyunk. A mennyország az a hely, ahol Isten nem megváltoztatni akar minket, hanem szeretetet adni, és a szeretetében, meg a szeretetével akar minket formálni. A mennyek országában azt érezhetjük, hogy otthon vagyunk, és amikor másokhoz fordulunk, akkor ők ezt érzik rajtunk. A körülöttünk lévők pedig, amikor ezt megérik, akkor kimondják: ők is ebbe az otthonba akarnak belépni, amiben mi élünk. Mi így tudjuk hirdetni a mennyek országát. A jelenlétünkkel, a szavainkkal, a mosolyunkkal, a kisugárzásunkkal.

Menjete el és hirdessétek: közel jött a mennyek országa. Éljük meg mindannyian, hogy mit jelent a mennyek országába belépni, és ezt a tapasztalatunkat, érzésünket osszuk meg másokkal is. Ebben a hitben kérhetjük mi is az egyik énekünkkel: „Küldd útra hírnökid csapatját, és adj erőt onnan felül nekik, hogy veszni a pogányt se hagyják, és szerteüzzék Sátán seregét. Országod jöjjön el minél előbb, hirdetve szent neved dicséretét!” (396. dicséret 3. verse)

Ámen!